

РЕШЕНИЕ

№ 2999

гр. София, 07.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 10.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **11376** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, във вр. с чл.30а, ал.3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия /ЗООРПСМ/.

Образувано е на основание постъпила жалба от Б. Л. С. от [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. П. В. от САК срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка №23-VI-02-0002/16.11.2023 г., издадена от Началник на сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ – СДВР. Със същата на основание чл.41, т.1, вр. чл.25, ал.1, вр. чл.21, т.10 ЗООРПСМ му е наложена ПАМ – забрана за посещение на спортни мероприятия за срок от една година. В жалбата се твърди, че издадената заповед е незаконосъобразна. Сочи се, че Б. С. не е присъствал на футболната среща на стадион „В. Л.“, а е участвал в проведения на 16.11.2023 г. протест срещу ръководството на Българския футболен съюз. Според жалбоподателя не е налице първата предпоставка по чл.21 от ЗООРПСМ нарушителят да е извършил спортното хулиганство в спортния обект или спортната зона преди, по време или непосредствено след спорното мероприятие, включително и на отиване или връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие. На 16.11.2023 г. С. от обективна страна е нямало как да посети спортното мероприятие, тъй като въпросното се е провеждало под закрити врата. Сочи че словесното описание на нарушението не отговаря на неговата правна квалификация. Твърди че не са описани обстоятелствата, при които нарушението е извършено. По подробно изложените съображения се иска наложената ПАМ да бъде отменена. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, Началника на сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ – СДВР, чрез пълномощника си юрисконсулт Б. С. в съдебно заседание оспорва жалбата. Представя писмени бележки, като излага подробни съображения за законосъобразност на оспорения акт.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

От приложените към административната преписка доказателства е видно, че на 16.11.2023 г. на Б. Л. С. от [населено място] е съставен АУАН № VI-02/16.11.2023 г., затова че на 16.11.2023 г., около 16:30 часа в [населено място] на [улица]и [улица]преди провеждане на футболна среща на Национален стадион „В. Л.“ между националните отбори на Република България и У., при придвижване към спортното съоръжение с група фенове същият носи в себе си забранени от ЗООРПСМ вещи 1 /един/ брой черна платнена маска за лице с прорези за очите, която напълно покриват лицето и 20/двадесет/ броя пиротехнически изделия пиратки, червени на цвят с надпис „PUMA 2“ и 1 /един/ брой факла, и 1 /един/ брой, тип „римска свещ“. Прието е, че с това си деяние е осъществил състава на чл.21, т.7 и т.9, пр.7 от ЗООРПСМ. Нарушителят е подписал акта без възражения и макар че не е изрично отразено, не се спори, че е получил препис от него на датата на съставянето му. АУАН е съставен от М. Г. М. на длъжност полицейски инспектор при 04 РУ – СДВР, като информация относно съставянето му се съдържа и в докладна записка с рег. № 228р-5234/2023 г. Актът е подписан от двама свидетели – И. С. и Г. Т. – очевидци на извършеното нарушение. На същата дата е издадено и НП № VI-02/16.11.2023 г. от Началника на Сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ – СДВР, с което за виновно извършено нарушение на чл.21, т.7, и т.9, пр. 7 от ЗООРПСМ на основание чл.53 от ЗАНН на лицето е наложена глоба в размер на 1000 лева.

Въз основа на така съставения акт на същия ден 16.11.2023 г. от Началника на Сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ – СДВР е издадена оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на ПАМ №23-VI-02-0002/16.11.2023 г. Със същата, като е прието, че лицето е извършил непристойна проява, изразяваща се в нарушаване на обществения ред по повод протичането на спортно мероприятие, с което е нарушил чл.21, т.7 и т.9, пр.7 от ЗООРПСМ на основание чл.41, т.1, във вр. с чл.25, ал.1, вр. с чл.21, т.10 от ЗООРПСМ по отношение на Б. Л. С. от [населено място] е наложена ПАМ по чл.41, т.1 ЗООРПСМ - забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една година. За да издаде процесната заповед ответникът се е позовал на образуваната преписка № 228р-29241/16.11.2023 г. и издаденото НП. От приложените към тази преписка писмени доказателства е видно, че същата е образувана въз основа на докладна записка от ст. пол. И. С., с която е сезирал Началника на 04 РУ – СДВР за констатираната противообществена проява при провеждане на международната футболна среща на 16.11.2023 г. Видно от същата у лицето Б. Л. С. са установени забранени съгласно ЗООРПСМ вещи – 1 бр. черна платнена маска за лице с прорези за очите, 1 бр. римска свещ, 1 бр. факла, 20/двадесет/ броя пиротехнически изделия пиратки. Същите са предадени с протокол за доброволно предаване от 16.11.2023 г.

Към преписката е приложена справка относно извършена на 16.11.2023 г. проверка в

Единния автоматичен регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ – МВР. От същата се установява, че за лицето няма данни да е установяван като извършител на противообществена проява по ЗООРПСМ.

Правомощието на Началника на Сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ – СДВР да издава заповеди за прилагане на ПАМ по ЗООРПСМ произтича от т.1.2. на Заповед № 228з-87/03.02.2023 г. на Началника на 04 РУ – СДВР, копие от която е приложено по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебно обжалване акт, от лице с правен интерес от оспорването, в качеството му на адресат на акта, с който се засягат негови права и в законоустановения в разпоредбата на чл.30а, ал.3 ЗООРПСМ 3-дневен срок за обжалване. Видно от разписката върху оспорената заповед, същата е получена на 16.11.2023 г., а жалбата против нея е подадена в тридневния срок на 20.11.2023 г. /19.11.2023 г. е неприсъствен ден/, по електронен път, подписана с електронен подпис, с оглед на което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира и за ОСНОВАТЕЛНА. Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на събраните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореният в настоящото производство административен акт - Заповед за налагане на ПАМ по ЗООРПСМ, е издаден от компетентен административен орган – Началника на Сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ – СДВР, изрично оправомощен за това от Началника на 04 РУ – СДВР, каквато делегация е предвидена в разпоредбата на чл.30, ал.1 ЗООРПСМ. Съгласно този текст началникът на РУ по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него лице, издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 - 10. Съгласно териториалния обхват на 04 РУ – СДВР, територията на [улица]и [улица], където е установено и извършено нарушението, попада в административен район „Л.“ и е в обхвата на посоченото РУ на СДВР. Поради това издателят на акта е материално и териториално компетентен за издаване на процесната заповед.

Спазена е формата при издаването му, като актът съдържа всички изискуеми реквизити. В заповедта са изложени мотиви, като се съдържат фактическите и правни основания за издаването ѝ. Посочен е издателят на акта, адресата му, т.е. извършителя на установеното нарушение, извършеното нарушение, като се съдържа описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Описани са основните и съществени обстоятелства, свързани в нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни.

Налице е обаче противоречие в правното основание за налагане на ПАМ, посочено в мотивите и в диспозитива на оспорваната заповедта. В мотивите е посочено, че с описаните действия, представляващи непристойна проява, изразяваща се в нарушаване на обществения ред по повод протичането на спортно мероприятие Б. Л. С. виновно е нарушил чл.21, т.7 и т.9, пр.7 от ЗООРПСМ, а в диспозитива е посочено, че ПАМ се налага на основание чл.21, т.10 от ЗООРПСМ.

Съгласно чл.21, т.7 и т.9, пр.7 от ЗООРПСМ, противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в: носенето на маски и действия за напълно прикриване на лицето или на части от него, което затруднява разпознаването; и пиротехнически изделия и други общоопасни средства, отделни техни съставки. Т. 10 на същия член определя като противообществена проява предизвикване или участие в сбивания. Това противоречие съдът намира за съществено, тъй като сериозно пречатства правото на защита на наказаното лице.

На следващо място, от събраните по делото доказателства безспорно се установи, че футболната среща между Република България и Република У. на 16.11.2023г. се е провеждала без публика, поради което граждани не са били допускани на спортния обект или в спортната зона, по смисъла на т. 2 от §1 от ДР на ЗООРПСМ. За да е налице съставомерно деяние по чл. 21 от ЗООРПСМ, то трябва действията да са били извършени на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие. В конкретния случай спортното мероприятие, а именно футболната среща между националните отбори на Република България и Република У. се е провеждало без публика и на стадиона не са допускани зрители. Ето защо не може да се приеме, че Б. Л. С. е отивал или се е връщал от спортния обект във връзка с провеждането на футболната среща, на която не се е допускала публика. Още повече, по време на провеждане на футболната среща, е организиран и протест в близост до националния стадион „В. Л.“, който е бил насочен срещу ръководството на БФС. За да е налице спортно хулиганство, трябва да се установи, че хулиганските действия са свързани конкретно със спортното мероприятие, а не са извършени във връзка с друго събитие. Не е мотивирано по какъв начин проявата на жалбоподателя е свързана именно с провежданото спортно мероприятие, а не в качеството му на протестиращ. При това положение действията на Б. С. дори и да представляват противообществена проява, не биха могли да бъдат квалифицирани като спортно хулиганство по смисъла на чл.21 от ЗООРПСМ, поради което заповедта е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав счита, че ответникът е издал незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

При този изход на спора и съобразно разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК оспорващият има право на присъждане на разноски. От доказателствата по делото се установява, че оспорващият е внесъл държавна такса от 10 лева, която сума му се дължи като разноски. По отношение на адвокатското възнаграждение, претендирано от процесуалния му представител, видно от представения договор за правна защита и съдействие на лист 112 от делото възнаграждение е договорено при условията на чл.38, ал.1, т.3 ЗА. Тази разпоредба регламентира безплатна правна помощ на близки лица. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА, т.е в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела ал.3 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. Тази сума ЮЛ, чийто орган е издал

оспорения акт, а именно СДВР, следва да бъде осъден да заплати на адв. П. В. от САК.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на ПАМ №23-VI-02-0002/16.11.2023 г., издадена от Началник на сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ – СДВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Б. Л. С. от [населено място] сумата от 10 /десет/ лева, представляваща разноски в производството.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на адвокат П. В. сумата от 1000 /хиляда/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие №45/29.01.2024 г. за процесуално представителство по настоящото административно дело №11376/2023 г. по описа на АССГ с оспорващия Б. Л. С. от [населено място]

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: